

11017 - Ҳуқми дуо намудан бо дуоҳои собитнашуда

савол

Баъзе дуоҳо (дар Қуръону ҳадисҳо) ворид нашудаанд, аз қабилӣ:

"حجر حابس ، شهاب قابس ، ردت عين الحاسد عليه وعلى أحب الناس إليه".

(Санги зиндонӣ, шўълаи оташ, чашми ҳасадхўр ба худаш ва ба касоне, ки ба ӯ азизанд, баргардад).

Ин гуна дуоҳо чӣ ҳуқм доранд?

Ҷавоби муфассал

Ҳамду сано барои Аллоҳ.

Ин дуо ягон асосе надорад ва дар ин дуо таҷовуз бар зидди шахсони бегуноҳ дида мешавад. Аз ин рӯ, истифода бурдани он ҷоиз нест, зеро паёмбар (дуруду паёми Аллоҳ бар ӯ бод) фармудааст:

«Ҳар кас амалеро анҷом бидиҳад, ки дар он амал амри мо нест, пас он амал мардуд (ва номақбул) аст».

Аллоҳ донотар аст.